

Dreamwear Club

2/2025

Dreamwear Club 2/2025

Tässä numerossa

- 3 Päätoimittajalta
- 4 Ruotsin sisaryhdistyksen FPES:n Helsingin Pride-tapaamisessa luonnosteltiin yhteisprojektia – myös Norjan FTPN halutaan mukaan
- 8 Helsingin Pride viikon paneeli Pride housessa 24.6.2025 (Hobo hotelli)
- 10 Perinteisestä sukupuolikäsityksestä
- 13 Jokimelontaa ja sukellus tuntemattomaan Baltiaan
- 19 Nainen ratissa - En kvinna bakom ratten
- 20 Kesägallup
- 25 Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n sääntömääräiseen syyskokoukseen 2025
- 26 Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n syystapaamiseen 2025

Dreamwear Club DwC ry

Kotisivut:

www.dreamwearclub.net

Facebook:

www.facebook.com/DreamWearClub

Instagram:

www.instagram.com/dreamwearclub/

Sähköposti:

dwc@dreamwearclub.net

Jäsenmaksu 30 €, maksuohjeet kotisivulla

Miksi kannattaa olla DWC:n jäsen?

- ilo kuulua mukavaan joukkoon
- oma jäsenlehti kotiin lähetettynä
- saat oikeaa tietoa omasta identiteetistäsi
- pääset vain jäsenille suunnattuihin tapahtumiin
- ilmainen jäsenyys puolisollesi

DreamWear Club 2/2025

ISSN 1456-6079

27. vuosikerta

Ilmestyy 2 kertaa vuodessa

Päätoimittaja:

Anukatariina Saloheimo

Toimittaja: Tuula Marika

Taitto: Eeva Lamminen

Painopaikka:

Trinket Oy, Helsinki

Toimituksen sähköposti:

dwc@dreamwearclub.net

Etukansi: Susanna menopelin selässä

Kuva ja kuvan ottaja:

Antti Kurenniemi

Päätoimittajan sulkakynästä

Vaikuttaa siltä, että maailma ei ole tullut paremmaksi edellisen lehden ilmestymisen jälkeen, kiitos paljolti valtameren takaisen supervallan johtajan edesottamusten. Transihmisten elämä on siellä käynyt äärimmäisen vaikeaksi konservatiivijatushautomo Project 2025 ohjeiden mukaisesti laadittujen säädösten takia - käytännössä niiden mukaan transihmisiä ei ole olemassakaan. DwC:n tilaisuudessa vierailleen amerikkalaisen transihmisen mukaan transyhteisö on toisaalta tiivistänyt yhteistyötään jäseniään suojellakseen.

Myös Suomessa transihminen voi edelleen kokea syrjintää ja vihamielistä kohtelua arjessaan. Sillä voi olla henkilökohtaisella tasolla murskaavia vaikutuksia. Yksittäisenkin solvauksen mentaaliset vaikutukset voivat ilmetä viikkojen ahdistuksena ja lisätä kumulatiivisesti vuosien taakkaa vähemmistöstressin muodossa. Solvaaja itse voi ajatella sen olleen huumoria, faktan toteamista tai ”avun tarjoamista”. Todellisuudessa se on sekoitus ajattelemattomuutta ja silkkaa julmuutta.

Vaikka Suomessa tilanne ei ole läheskään yhtä paha kuin USA:ssa, transyhteisön entistä tiiviimpi yhteistyö on tärkeää oikeuksiemme ajamiseksi. DwC on hakenutkin aktiivisesti yhteistyötä muiden trans- ja sateenkaarijärjestöjen kanssa.

Kesän aikana aktiivisuus on suuntautunut erityisesti tutkimushankkeisiin. DwC-vetoisesti on toteutettu kysely työelämässä ja oppilaitoksissa tehtyjen tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelmien sateenkaarinäkökulmasta. Tuloksia on analysoitu kesän aikana ja pienenä ennakkopalana niitä esitellään syystapaamisessa Morvassa. Varsinainen julkaisutilaisuus pidetään myöhemmin syksyllä.

Toinen hanke vie toiminnan maan rajojen yli, kun Helsinki Pride'n yhteydessä järjestetyssä tapaamisessa ruotsalaisen sisarjärjestön kanssa sovittiin tutkimushankkeesta liittyen translain vaikutuksista Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa. Tässä lehdessä kerrotaan asiasta enemmän Ian kirjoittamassa artikkelissa.

DwC käy myös transihmisten maailmanlaajuista ahdinkoa aiheuttavan antigender-liikkeen levittämän narratiivin kimppuun. Tässä lehdessä on artikkeli sukupuolikäsityksen historiallisesta monimuotoisuudesta, ja samaa aihetta käsitellään Morvan syystapaamisessa Raamatun tutkimuksen professori Martti Nissisen esitelmässä.

Ruotsin sisaryhdistyksen FPES:n Helsingin Pride-tapaamisessa luonnosteltiin yhteisprojektia – myös Norjan FTPN halutaan mukaan

Teksti: Ia Andersson

Dreamwear Clubin ja FPES:n tapaaminen pidettiin Helsingissä iltana ennen Pride-kulkuetta. Kuva: Jane (FPES)

Viime kesänä 2024 Dreamwear Club järjesti yhteismatkan Tukholmaan, jossa DwC osallistui Pride-kulkeeeseen Ruotsin sisaryhdistyksemme FPES:n kanssa. Juttu tästä matkasta löytyy DwC:n jäsenlehdestä 2/2024. Tänä vuonna FPES:n edustajat saapuivat vastavuoroisesti kesäiseen Helsinkiin DwC:n vieraksi viettämään Pride-viikonloppua.

Perjantai-ilta oli viileän alkukesän jälkeen vihdoin lämmennyt, kun DwC:n edustajat kokoontuivat Hakaniemen Memphisin kabinettiin odottamaan ruotsalaisia vieraitaan. Onneksi lento oli aikataulussa, ja pian Angelica, Jane ja Annie saapuivat paikalle tehtyään ylimääräisen kierroksen Ympyrätalon ympäri. ”Pyöreät talot saisi kieltää”, tokaisi suunnistusta koko elämänsä harrastanut Angelica.

DwC:tä edustivat kunniajäsen Anukatoriina sekä hallituksesta varapuheenjohtaja Ia, läheisedustaja Sini, jäsen Milka ja taloudenhoitaja Yvonne. Tapaamiseen osallistuivat myös kutsuttuina edellisen Tukholman matkan osallistujat Lisbeth ja silloinen puheenjohtaja Sari Kristiina.

Lämminhenkinen keskustelu alkoi nopeasti. Maukkaita alkua- ja pääruokia nautittaessa vaihdettiin kuulumisia yhdistysten toiminnasta sekä viimeisimmistä yhteiskunnallisista käänteistä transrintamalla Suomessa, Ruotsissa ja maailmalla. Ruotsissa oli muun muassa uusi translaki astumassa voimaan vain parin päivän kuluttua, heinäkuun alussa. Keskustelun pääkieleksi vakiintui ruotsi, apukielenä englanti. Keskustelu sujui jouhevasti, ja tarvittaessa tulkkausapua löytyi.

Tutustumisen ja alustusten jälkeen siirryttiin keskustelemaan mahdollisesta yhteisprojektista. Pian kirkastui ehdotus aiheeksi: Miten translait ilmenevät arjessa ja yhteiskunnassa Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa?

Suomen translaki on ollut voimassa reilut kaksi vuotta, ja Ruotsissa translaki uudistettiin tänä vuonna. Norjassa taas on ollut vuodesta 2016 voimassa itsemääräämisoikeuteen perustuva translaki, jossa kaikki yli 16-vuotiaat voivat vahvistaa juridisen sukupuolensa omalla ilmoituksellaan. Myös 6–16-vuotiaat voivat päästä sukupuolen korjaushoitoihin ja saada juridisen sukupuolen vahvistetuksi vanhempien luvalla.

Muistiinpanoihin (onneksi Yvonne oli tulostanut nimilaput A4-paperille, ja Sinin käsilaukusta löytyi kynä!) merkittiin, että ensivaiheen tavoitteena olisi hakea rahoitusta projektityöntekijän palkkaamiseen. Ruotsalaiset ehdottivat tehtävään sosiologian dosenttia ja yhteiskunnallisesti aktiivista tutkijaa

Mara Evansia. Tutkimuksen tueksi Suomen päässä ehdotettiin Svenska social- och kommunalhögskolan tai Åbo Akademia, joilla on runsaasti sukupuolta käsittelevää tutkimusta.

Ensisijaiseksi rahoituslähteeksi valittiin Pohjoismaiden neuvosto, jolla on valmiit rakenteet yhteispuhjoismaisen yhteistyön tukemiseksi. Tämä rahoituskehys edellyttää kuitenkin vähintään kolmen pohjoismaan yhteistyötä, joten tavoitteeksi asetettiin saada myös Norjasta Forbundet for transpersoner (FTPN) mukaan.

Yhteisymmärrystä löytyi myös aiheen rajauksesta: keskityttäisiin juridiseen ja sosiaaliseen sukupuoleen, sillä lääketieteellistä puolta ei nähty olevan tarpeeksi osaamista käsitellä. Samalla todettiin tärkeäksi dokumentoida sekä nuorempien että vanhempien transihmisten kokemuksia. Lisäksi haluttiin kuulla maiden tasa-arvovaltuutettujen näkemyksiä translakien käytännön soveltamisesta.

FPES:n vahvistamana Dreamwear Club marssi Pride-kulkueen etupäässä kolmannessa lohossa yhdessä Transfeminiinien ja mm. Boring Pink -työelämäverkoston kanssa. Kuva: Ia Andersson.

Ilta venyi pitkälle, ja päätöspuheenvuoroissa todettiin, että yhteistyötä maiden välillä tarvitaan entistä enemmän vastapainoksi vahvistuvalle anti-gender-liikkeelle. Lähtiessä Helsingin taivas näytti voimansa, ja vieraille tarjottiin autokyyti hotelliin lepäämään ennen seuraavan päivän Pride-kulkuetta.

Pride-kulkueessa FPES ja Dreamwear Club marssivat rinta rinnan.

Seuraavana päivänä sää poutaantui, ja Dreamwear Club kokoontui tapansa mukaan Pride-kulkueeseen Senaatintorille Aleksanteri II:n patsaan juurille. Sinne saapuivat myös ruotsalaiset vieraat, tosin vajavaisella kokoonpanolla, sillä Annie oli valitettavasti sairastunut edellisiltana ja päätti jäädä

hotelliin toipumaan. Marssi alkoi ajallaan klo 12 ja koska DwC oli kulkueen alkupäässä, odottelu jäi lyhyeksi. Pian olimme jo kulkeneet koko noin 2,8 kilometrin reitin. Matkan aikana saimme runsaasti kannustusta, ja monet reitin varrella asuneet heiluttivat sateenkaari- ja translippuja ikkunoistaan ja parvekkeiltaan. Joitakin soraääniäkin kuultiin, mutta poliisi ja järjestyksenvalvojat olivat tilanteen tasalla.

Iloisen ja reippaan marssin jälkeen Dreamwear Club pystytti banderollinsa näkyvälle paikalle Kaivopuiston kallioille Priden puistojuhla-alueen reunalle. Sieltä DwC:n väki saattoi seurata muiden ryhmien saapumista puistoon. Juhlatunnelman lisäksi ilmassa oli tihkusadetta, joten vähitellen sekä

FAKTARUUTU – FPES

FPES on aatteellinen yhdistys ja kohtaamispaikka kaikille transsukupuolisille henkilöille ja heidän läheisilleen Ruotsissa.

FPES on lyhenne sanoista Full Personality Expression Sweden. Nimi tarkoittaa, että jokaisella on oikeus ilmaista koko persoonallisuutensa.

Yhdistyksen seitsemässä alueellisessa osastossa järjestetään sosiaalisia tapaamisia.

FPES tekee myös vaikuttamistyötä viranomaisien ja poliitikkojen suuntaan. Vuonna 1993 perustettiin transaiheiden tutkimusryhmä AFTO

(Arbetsgruppen för forskning inom transområdet).

Valtakunnallinen viikonlopputapaaminen Båstadsträffen järjestetään useimmiten kahdesti vuodessa. Tapaamisia on järjestetty vuodesta 1997.

Yhdistys julkaisee jäsenlehdden Transinform, joka ilmestyy 2–3 kertaa vuodessa.

 www.fpes.se

 www.bastadstraffen.se

Sateinen Pride-piknik Kaivopuistossa. Kuva: Anukatariina

ruotsalaiset vieraat että kotimaiset osallistujat siirtyivät valmistautumaan ravintola Bottan naistenbi-leisiin päättämään hienon Pride-viikonlopun.

Tämä oli kirjoittajan ensimmäinen Pride-viikonlopu – mutta ei varmasti viimeinen!

FPES Tukholman Pridessa elokuussa 2024, sillä kertaa DwC:n vahvistamana. Kuva: Anukatriina

Helsingin Pride-viikon paneeli Pride-housessa 24.6.2025 (Hobo-hotelli)

Teksti: Susanna Suikkanen

Kuvat: Anukatoriina

Jussi Kukkola, joka työskentelee SAK:ssa, on itselleni tuttu Hyvinkään kunnallispolitiikasta jo pitkältä ajalta. Jussi lähetti minulle viestin ja kysyi, haluaisinko osallistua Pride-viikolla paneeliin, jossa käsitellään työelämän asioita tasa-arvoon ja yleensä DEI:hin liittyen.

Syy miksi hän kysyi minua, oli tietysti se, että olin ollut tällainen AY-aktiivi jo lähes viisitoista vuotta. Ammattiosaston puheenjohtaja, paikallisen SAK järjestön taloudenhoitaja ja varapuheenjohtaja, työpaikkani luottamushenkilö ja viimeisimpänä viime syksynä saatu titteli sähköliitossa eli edustajiston varapuheenjohtaja. Näillä meriiteillä voisin olla SAK:n edustaja paneelissa ja kertoa tietämystäni ja kokemuksiani.

Mutta totta kai isoimpana asiana oli kuitenkin se, että olin jokseenkin täydellinen pride-mannekiini

transsukupuolisena ja rohkeutta pitäisi riittää, kun jo puolitoista vuotta siitä, kun kaappi meni säpäleiksi. Sen jälkeen on edustettu ja ihan lehtiinkin päästy. Ja rohkeuttahan minulta ei puutu, jos johonkin pitää suostua ja niin suostuin ja se oli sitten sen ajan murhe, mihin asentoon se vatsa kääntyy, kun tilanne tulee ajankohtaiseksi.

24.6 ajoin Kluuvin parkkihalliin ja voin sanoa, että kyllä jännitti, enkä osannut mitenkään selittää itselleni, että miksi olin tällaiseenkin suostunut. Kun pääsin paikalle Hobo-hotelliin eli Pride-Houseen, niin aika pian tapahtuman juontaja Joonas Pesonen tuli juttelemaan minulle. Olin hänen kanssaan puhelimesta jo käynyt asiaa läpi. Mutta nyt jutelimme kaikesta mahdollisesta ja Joonas antoi ymmärtää, että voin puhua omia kokemuksiani ihan omalla tavallani paneelissa ja tämä hieman hellitti

jännitystä. Paikalle saapui myös tuttuja, Anu-Katariina, jonka kanssa muutama valokuva ja muutama sananen helpotti myös jonkin verran valmistautumista. Pari kertaa kävin kuitenkin vessassa, ennen kuin istuin itselleni varatulle paikalle lavaa vastapäätä. Silloin sali oli tupaten täynnä.

Ensimmäisen puhujan jälkeen meidät panelistit esiteltiin näin:

”Susanna Suikkanen, sähkölaitteiden testausosaston tiiminvetäjä, Sähköliiton edustajiston varapuheenjohtaja,

Jasmin Assulin, CEO & Founding Partner DEI Consultant, Deidei,

Kerttu Tarjamo, pääsihteeri, Seta ry,

Miika Sahamies, väitöskirjatutkija, johtava asiantuntija, Akava”.

Juontajana toimi siis seksuaalineuvoja ja some-ammattilainen Joonas Pesonen.

Tuossa järjestyksessä astelimme lavalle, ja kun ensimmäisenä istuin juontajan vieressä, niin mikrofoninkin sain ensimmäisenä käsiin. Mainitsin heti kättelyssä omasta jännityksestäni ja sitten juttelin kaikenlaista, saatoin jopa vastata kysymyksenkin. Omista kokemuksistani toin esille sitä, miten työpaikoilla suhtaudutaan esimerkiksi erilaisuuteen ja miten liitot suhtautuvat. Itselläni oli käynyt siinä hyvä tuuri, että kansainvälinen iso yhtiö noudattaa kaikkia mahdollisia ihmisoikeusasetuksia pilkulleen ja minut on otettu vastaan tosi hyvin.

Mutta toin myös esille sen, että pienimmissä firmoissa asiat eivät välttämättä ole niin selkeitä. Ja kun kyse oli esimerkiksi työsuojeluvaltuutetuista ja luottamushenkilöistä, voiko vähemmistön edustaja luottaa täysin näihin. Ei sekään ole niin

selvää, koska nuo henkilöt ovat henkilöstön valitsemia. Ja jos henkilöstö on pääasiassa suvaitsemtonta, niin silloin sellaisia ovat myös henkilöstön edustajat.

Omasta kaapista tulostani mainitsin, että koska kyse oli minusta, joka oli toiminut jo kauan henkilöstöedustajana ja muistakin asioista tuttu monille – vaikkakin se yllätti kaikki. Niin se saattoi kuitenkin olla helpompaa minulle, kuin jollekin enemmän sivussa olevalla hiljaiselle tai muuten ujolle henkilölle ja on vaikea sanoa, minkälaista tukea olisi silloin saanut mistäkin.

Nämä paneelin lukeneemmat asiantuntijat Jasmin, Kerttu ja Miika toivat omissa puheissaan esille sitä, kuinka asiat ovat tällä hetkellä menossa taas väärään suuntaan, johtuen oikeistokonservatiivisista voimista. Mainitsin omissa puheenvuoroissani muutaman kerran Donald Trumpin ja persut. En muista tarkkaan tuliko J.K. Rowling mainittua myös.

Tilaisuuden päätyttyä olin todella yllättynyt, koska mielestäni juttelin kaikenlaista ja mitä sattuu asioiden päältä ja sivusta, niin kuitenkin useampikin ihminen tuli yleisöstä kättelemään ja kiittämään minua ihanista sanoista.

Silloin viimeistään osasin selittää itselleni, että miksi olin tullut sinne: jos pystyy ja pistämään itsensä likoon vähemmistöjen oikeuksien ja heikompien puolustamisen puolesta taistelemiseen, vaikka se olisi vähän tällaista ei niin loppuun asti hiottua, niin se kannattaa aina.

Susanna ja Anukatariina paneelia edeltävissä tunnelmissa.

Helsingin Pride-viikon paneeli Pride-housessa

Perinteisestä sukupuolikäsityksestä

Teksti: Anukatarina

Viime vuosina keskustelu siitä, mitä sukupuolella tarkoitetaan, on käynyt kuumana. Transihmisten oikeuksia vastustavat vetoavat usein ”perinteeseen käsitykseen sukupuolesta”. Tämä kirjoitus tarkastelee sitä, mitä tuo perinteinen käsitys oikeasti pitää sisällään.

Suomen kielen sukupuoli-sana on esiintynyt ensimmäistä kertaa sanakirjassa vuonna 1865. Sitä ennen sukupuoleen liittyviä asioita käsiteltiin sukupuoliin liittyvien termien avulla, mies ja nainen tietysti kes-keisimpinä niistä. Muille kuin miehille ja naisille lienee ollut erilaisia paikallisia nimityksiä, onhan muita kuin kehollisia miehiä tai naisia kuitenkin ollut aina. Vanhoissa virallisemman oloisissa kirjoituksissa heitä on kutsuttu *kaksineuvoisiksi*. Tässä tekstissä tarkastelen ennen kaikkea tätä ilmiötä siltä kannalta, mitä siitä on ajateltu oman kulttuurimme alkulähteillä ja muissa kulttuureissa.

Alkuperäiskansojen keskuudessa arvostetaan usein ihmisiä, joilla oli sekä miesten että naisten ominaisuuksia, sillä heidän koettiin pystyvän tuntemaan molemmat maailmat ja heillä koettiin olevan myös molempien henkisiä ominaisuuksia. Tällainen ominaisuus on liitetty usein kykyyn kommunikoida korkeimpien voimien kanssa, parantaa ja etsiä täydellistymistä. Huomionarvoista on, että tällainen ominaisuus on usein mentaalinen, eikä siis liity välttämättä kehonpiirteisiin.

Monissa itämaisissa uskonnoissa tavataan vastaakohtien sulautumisen symboleina jumalhahmoja, joissa on feminiinisiä ja maskuliinisia ominaisuuksia. Kaikki tämä edustaa jumalallista täydellistymistä mikä tulee ymmärtää myös laajemmin kuin pelkästään seksuaalisesta olemuksesta lähtöisin. Usein yhteiskunnissa tällaisia ominaisuuksia omaavilla yksilöillä on ollut tärkeä asema, sillä heidät on usein koettu täydellistymisen ruumiillistumiksi, joilla on kykyjä, joita tavallisilta ihmisiltä puuttuu

Läntisen kulttuurin juurilla Lähi-idän ja Egyptin jumalista merkittävällä osalla oli sekä maskuliinisia että feminiinisiä piirteitä. Antiikin mytologia taas tuo esiin käsitteen *hermafrodiitti*.

Tunnetun sanan hermafrodiitti synnyn Ovidiuksen Muodonmuutoksista:

Kaarian metsikössä Hermafroditos tapaa nymfi Salmakiksen lähteellään, joka silmittömästi rakastuu häneen, mutta joutuu torjutuksi. Niinpä Salmakis rukoilee jumalia liittämään heidät rakkaudessa ikuisesti yhteen. Jumalat vastaavat hänen rukoukseensa kirjaimellisesti, ja kun Hermafroditos kylpee Salma-kiin lähteessä, heidän kehonsa yhdistyvät kaksineuvoiseksi hermafrodiitiksi, jolla on sekä miehen että naisen sukupuoliset tunnusmerkit.

Platon viittaa myyttiseen kertomukseen, jonka mukaan aikojen alussa on ollut kolmas sukupuoli, *miesnainen*. Nämä olennot olivat jumalia uhmaavan kyvykkäitä kaikessa mihin ryhtyivät. Heidän muotonsa oli pyöreä, täynnä käsiä ja jalkoja, he matkasivatkin usein mielellään kieppuen vinhasti kuin käärypyörät. Ylijumala Zeus alkoi kuitenkin karsastaa heidän kyvykkyyttään ja halkaisi heidät kahtia. Ja siitä lähtien he olivat vain tavallisia naisia ja miehiä.

Antiikin mytologiassa toistuu teema jossa esimerkiksi nainen muututtuaan mieheksi on saanut taistelussa haavoittumattomuuden. Muutos naisesta mieheksi on yleensä positiiviseksi katsottu, kun taas päinvastainen kuvattiin Hermafroditoksen laila yleensä negatiiviseksi.

Antiikin taiteessa hermafrodiitti hahmo oli yleinen ja se kuvattiin yleisimmin naiskasvoiseksi, rintavaksi ja leveälanteiseksi – naisesta tämän hahmon erotti vain korostetusti kuvattu penis. Aiheen esiintyminen pohjaa osaltaan myyttiin miehen ja naisen

Hermafroditoksen patsas 200-luvulta eaa.

yhteisestä alkuperästä. Toisaalta kyseessä oli etenkin Roomalaisessa yhteiskunnassa esiintyneestä seksuaalisesta suuntautumisesta jossa mies ihanoi naisen muotoja ja kauneutta, mutta hyljeksi tämän sukuelimiä – ilmiö, johon törmäämme mm. Almodovarin ”Kaikki äidistäni” –elokuvan Agradon asiakaskunnassa tai Thaimaan seksimarkkinoilla.

Rooman valtakuntaa hallitsi teini-ikäisenä poikana ja nuorena miehenä vuosina 218–222 jaa. keisari *Elagabalus*. Yksi hänen aviopuolisoistaan oli nuori miesorja Hierokles, jonka kanssa Elagabaluksen kerrotaan eläneen kuin hän olisi ollut tämän vaimo. Kerrottiin, että keisari pukeutui ja meikkasi itsensä kuin nainen, halusi kaikin tavoin jäljitellä naisia ja asettui naisprostituoidun asemaan osana seksuaalisia leikkejä. Elagabalus oli valmis maksamaan huikean palkkion lääkärielle kirurgisesta toimenpiteestä, jolla hänelle olisi voitu luoda naisen sukuelimet. Tämä ei 200-luvun Roomassa ollut kuitenkaan mahdollista.

Sukupuolen variaatiot ja yhteenliittymät eivät ole vieraita juutalais-kristillisessä tai islamilaisessa traditiossakaan. Juutalaisessa perinteessä Adamia on kuvattu androgyniseksi kunnes Eeva erotettiin hänestä omaksi yksilökseen, jolloin syntyivät vasta mies ja nainen. Tarinassa on silmiinpistävä yhtäläisyys Platonin miesnaiseen.

Koska juutalaisella lailla haluttiin kattaa kaikki kansalaiset, siinä oli määräyksiä myös niille, jotka eivät olleet yksikäsitteisesti miehiä tai naisia. Lain keskeinen fokus oli perheessä ja omaisuudessa, joten näille henkilöille oli näiden suhteen rajalliset oikeudet. Laki tunnistaa neljä synnynnäisiin ominaisuuksiin perustuvaa kategoriala, jotka vastaavat nykykäsityksen mukaisia intersukupuolisina tiloja, ja yksi, jossa keho on muokattu ihmisen toimesta. Viime mainittuun ryhmään on suhtauduttu eri aikoina vaihtelevasti, mutta Uuden testamentin Apostolien teoissa heihin lukeutuvaan ”etiopialaiseen hoviheraan” suhtautuminen on armollinen ja inklusiivinen (Apt 8:26-39). Jeesuksen kerrotaan ottaneen kantaa kaikkiin näihin ryhmiin lain rajat mainiten, mutta silti kunnioituksella (Matt 19;12). Androgyyneina pidetyt enkelit kuvattiin yhdessä vaiheessa aikansa mukaisiksi eunukeiksi bysanttilaisessa kirkkotaitteessa.

Vanhassa testamentissa miesten pukeutumista naisten vaatteisiin kuvataan ”iljetykseksi Jumalalle”

- siis tuomitaan yhtä vakavaksi rikkomukseksi kuin katkarapujen syönti. Kyseessä lienee uskonkiista, jossa vastapuolena on *Ištar*-jumalattaren palvonta. Ištar-kultin gala-papeilla ja palvelijoilla saattoi olla naisten nimiä ja asuja, ja heidän on kerrottu harrastaneen anaaliseksiä. Ištarin sanottiin myös muuttavan miehiä naisiksi.

Jotkut tutkijat näkevät tällä käsitteellä yhteyden nyky-Intiassakin esiintyvään *hijra*-traditioon. Islamilaisessa kulttuurissa viime vuosisadalle asti yleisillä eunukeilla ja edelleen elävässä naisiksi pukeutuneiden miestanssijoiden perinteessä lienee myös juurensa tässä.

Uuden testamentin puolella Paavalin homoseksuaalisuuden tuomitsevaksi usein tulkittu Roomalaiskirjeen lausunto liittyy Vähä-Aasiasta Roomaan levinneeseen kulttiin, johon liittyi Kybele-jumalattaren riehakas palvonta villin luonnon äiti-hahmona. Hänen pappinsa, *gallit* (sanan yhtenevyys Ištar-kultin galan kanssa ei liene sattumaa) kastroivat itsensä ennen tehtävään astumista ja pukeutuivat ja käyttäytyivät naisellisesti. Osa roomalaisista piti galleja kolmantena sukupuolena.

Kristillisessä traditiossa sukupuolisuuden taakasta vapautuminen nostaa ihmisen tai myyttisen hahmon uskonnollista statusta. Varhaiskristillisessä ikonografiassa myös Kristus on kuvattu androgyniseksi hahmoksi. Jeesukselle kuvattiin myös joskus rinnat. Tällaiseen on viittauksia mm. kirkkoisä Ambrosiuksen teksteissä ja antiikkia ihannoineen renessanssijan kirkkomaalauksissa. Joskus Jeesus imetti vertaan rinnassa olevista haavoista ja haavoilla suoritettiin jopa synnytyksiä.

Kristillisen kirkon piirissä keskiajalta vielä pitkälle uuteen aikaan oli muutoin vallassa selkeä käsitys

Ottomaaniylimykselle tanssiva naiseksi pukeutunut Köçek-tanssija Abdulcelil Levnin miniatyyristä 1700-luvulta.

sukupuolista: niin kauan kuin nainen on synnyttämistä varten, on hän miehestä poikkeava ruumiiltaan ja sielultaan. Mutta kun nainen lupautuu luostariin palvellakseen Kristusta maailmaa enemmän, hän muuttuu niin ruumiiltaan kuin sielultaan ikään kuin mieheksi. Koska Kristusta seuraavan naisen katsottiin lakkaavan olemasta nainen, moni naispyhimys siirtyi pukeutumaan miehen vaatteisiin. Tunnetuin näin toiminut nainen on *Jeanne d'Arc*.

Arkielämässä androgynisyys ei ollut hyvässä huu-dossa. Keskiajalla naisen huomattavan suurta klitorista pidettiin surkastuneena peniksenä. Tämä tai miehekkään oloinen ulkomuoto aiheutti sen, että heitä saatettiin pitää hermafrodiittina. Hermafrodiittiseksi muuttumisen vaaran takia tyttöjä varoiteltiin masturboimasta. Suuren klitoriksen omaavaa naista saatettiin pitää myös lesbona ja vastavuoroisesti naisiin viehtymystä tuntevaa nainen leimattiin hermafrodiitiksi vielä 1650-luvulla. Homomiehiä leimattiin hermafrodiiteiksi vielä 1800-luvulle asti. Sanan on ollut tarkoitus olla tässä halventava.

Kirsi Vainio-Korhonen kuvaa mainiosti artikkelissaan ”Gösta vai Margareta – Intersukupuolisuuden historiaa” hermafrodiittisuuteen/kaksineuvoisuuteen suhtautumisesta Ruotsi-Suomessa 1600–1700-luvuilla. Mukaan mahtuu oikeudenkäyntiä avioliitoista ja avio-oikeudesta ja julkisen vallan tiukkenevaa normatiivista otetta keholliseen moninaisuuteen.

Aluksi kaksineuvoiset saivat solmia avioliiton joko miehinä tai naisina, kunhan asianomaisen sukupuolen sukuelimet olivat riittävän kehittyneet. Teologisesti heidän kaksineuvoisuutensa katsottiin olevan Jumalan luomistyön tulosta siinä missä kaikki muukin luomakunnassa. Sukupuolen vaihtelu ei sekään ollut ongelma, kunhan asiaan ei liittynyt tahallista vilppiä tai petosta. Hankaluudet heidän osaltaan liittyivät lähinnä sosiaaliseen sukupuoleen, kun yhteiskunnan toiminnot rakentuivat pitkälle miesten ja naisten välisen sukupuolieron varaan. Sukupuoli ratkaisi 1700-luvulla ihmisen koulutus- ja työmahdollisuudet, paikan kirkonpenkissä ja aseman tyttäreiden naittajana, lasten holhoojana ja puolison edusmiehenä. Myös miesten ja naisten poliittiset, perintö- ja avio-oikeudet olivat erilaiset.

1700-luvun lopulla vahvistui kuitenkin ajatus siitä, ettei kaksineuvoinen saisi itse päättää tai jatkuvasti

vaihdella sukupuoli-identiteettiään. Sukupuolen saivat jatkossa määrittää ainoastaan asiantuntijat, miespuolinen lääkäri tai laillistettu naispuolinen kättilö, joita opastettiin tähän tehtävään uudella oikeuslääketieteellisellä ohjeistuksella. Tuloksen ratkaisi sukupuolielinten rakenne: olivatko ne enemmän miehen tai naisen. Viranomaisvaltaa käyttävän tarkastajan tuli asettaa etusijalle se sukupuoli, ”joka oli luonnollisin ja varustettu (sukupuolen) luonnollisilla ominaisuuksilla, tavallisella kasvulla ja koolla”. Nykyinen käytäntö intersukupuolisen lapsen sukupuolimerkinnässä on jatkoa tällöin päätetylle menettelylle.

Tiukka ote on jatkunut tuosta ajasta eteenpäin ennen kaikkea suvaitsemattoman uskonnollisen perinteen saattamana. Raamattua on tulkittu niin, että kaikki sukupuolen moninaisuuteen liittyvä materiaali on joko siirretty marginaaliin tai tuomittu valikoimalla cherry picking -tekniikalla siihen sopivaksi katsottuja jakeita. Seksuaalisen suuntautumisen ja sukupuolen moninaisuuden sekoittamisen takia asia on jäänyt homoseksuaalisuuden synnillisyyden ja kriminaalisuuden kauhistelun alle.

Sukupuoleen ja sukupuoliseen suuntautumiseen liittyvät käsitteet ja sanat ovat noista ajoista tarkeen-tuneet ja kirkastuneet. Samaan aikaan, kun tiede on edennyt tässä, arki ajattelussa tuntuvat toistuvan aiempien vuosisatojen taakka. Kun joku sanoo puhuvansa sukupuolesta ”perinteisessä mielessä”, hänen olisi hyvä ymmärtää, mitä kaikkea siihen perinteeseen oikeasti sisältyy. Kaikkea sitä ei löydy jalkoväliin vilkaisemalla.

Tekstissä on paljon materiaalia Kirsi Vainio-Korhosen artikkelin lisäksi Katja Ropposen kiinnostavasta pro-gradu-tutkielmasta ”Ihmiskehon representatio hybridikontekstissa – Seksuaalisuuden ilmentymisestä satyyrista kyborgiin”.

Jeanne d'Arc. Albert Lynchin kuva Figaro-lehdessä vuodelta 1903.

Jokimelontaa ja sukellus tuntemattomaan Baltiaan

Teksti: Anukatoriina

Kuvat: Anukatoriina ja Sini

Sinin syntymäpäivän aikoihin kesäkuun puolivälin maissa meillä on ollut tapa tehdä matkoja Euroopan eri kohteisiin. Latvia on ollut yksi suosikeistamme, ja sinne suuntasimme myös tänä kesänä. Avautunut maailma, jonne matka on samaa luokkaa kuin täältä Espoosta kesämökille Pohjois-Karjalaan, tarjoaa hyvin monenlaisia ja ajatuksia herättäviä kokemuksia.

Ensimmäinen kohteemme oli Cēsis-niminen pikkukaupunki Latvian pohjoisosassa. Kaupungilla on Baltiassa kovin yleinen historia: Perustettu joen varteen paikallisen vendien heimon toimesta oli aikansa Hansa-kaupunki linnoineen, jonka venäläiset sitten tuhosivat 1500-luvun lopulla. Alue oli sitten osa Puola-Liettuaa, Ruotsia ja Venäjää ennen Latvian ensimmäistä itsenäisyyden aikaa.

Cēsisen keskustassa.

Kaupungin keskustassa on kaunis vanha osa. Viettimme siellä ensimmäisen yön vanhassa puutalossa sijaitsevassa pikku hotellissa.

Cēsis ei osunut matkallemme sattumalta. Olimme viettämässä Sinin 50-vuotispäivää Baltian matkan merkeissä, jolloin Sinille syntyi haave tehdä melontaretki Koivajoelle (Gauja), joka virtaa kaupungin sivuitse. Niinpä päätimme toteuttaa tuon haaveen 20 vuotta myöhemmin Sinin 70-vuotispäivänä.

Koivajoki on pienehkö mutta pitkä joki, jota pitkin eri porukat ovat seilanneet viikingeistä ja muinaisbalteista ja itämerensuomalaisista saakka. Joki on uurtanut väylää hiekkakiveen ja hiekkaiseen harjumaahan paikoin jyrkin töyräin. Joen ranta-alueet muodostavat kansallispuiston kymmenien kilometrien matkalla.

Melontaretkipäivä valkeni paksujen pilvien ja tiuhtavan sateen merkeissä. Meidät kuljetettiin melontareitin alkupäähän sen lopussa sijaitsevalta

leirintäalueelta. Juuri, kun astuimme autoon, alkoi massiivinen sadekuuro, joka vain yltyi lähestyessämme lähtöpaikkaa. Kuin ihmeen kaupalla sade kuitenkin lakkasi asettuessamme kajakkiin, eikä koko matkalla satanut pientä kuuroa enempää.

Joki vei meitä alaspäin rauhallisesti virraten, ja meidän tehtävämme oli lähinnä ohjaus ja nopeuden säätö. Välillä nostimme melat ylös ja nautimme täydellisestä hiljaisuudesta, jota koristi satakielten, kultarintojen, rastaiden, kerttujen ja kerttusten konsertti. Märkä maasto ei innostanut meitä pitämään taukoja niille osoitetuissa paikoissa, joten päädyimme päätepisteeseen alle oletusajan.

Viivymme vielä toisen yön Cēsiksessä, mutta vaihdoimme majapaikan jokilaakson rinteessä olevaan Santa Villa – hotelliin. Siellä juhlimme Sinin 70-vuotispäivää laadukkaan illallisen merkeissä ravintolassa, joka on arvioitu yhdeksi Latvian parhaimmista.

Seuraavana päivänä suuntasimme kohti etelää Koivajokea suuremman Väinäjoen (Daugava) varteen. Alue oli meille tuntematon, mutta käsitykseni oli, että se on Latvian venäläisin kolkka. Sini on ottanut tavakseen kulkea kanssani Baltiassa käsi kädessä muistuttaakseen sateenkaari-ihmisten olemassaolosta. Nyt huomautin Sinille, että se saattaisi olla vaarallista tuolla alueella – venäläismielinen suhtautuminen sateenkaari-ihmisiin ei ole kovin hyvässä huudossa.

Pysähdyimme Väinäjoen rantaan saavuttuamme Jekabpilsin kaupungissa, jossa kuljeksimme Krustpilsin linnan puutarhassa. Linnan edustalla oli hopeanväriseksi maalattu viime vuosisadan alun Mercedes Benz. Sen edessä olevasta laatasta saatoimme lukea, kuinka paikallinen nainen oli osallistunut sillä miehensä kanssa lukuisiin senaikaisiin autokilpailuihin ympäri Eurooppaa.

Jatkoimme jokivartta pitkin Latvian toiseksi suurin kaupunkiin Daugavpilsiin (Väinänlinna). Kaupunki oli melko nuhjuinen ja täynnä neuvostoajan muistoja – mukaan lukien hotellimme. Toisaalta siellä näkyi menneiden

Toisen yön kortteeri

aikojen loisto vilkkaana ja vauraana rautateiden risteyspaikkana Venäjän keisarikunnassa.

En ollut tutustunut alueen historiaan ennen sinne menoa, mutta se tuli vastaan paikalle saapuessamme. Latvian kaakkoisnurkassa toki asuu venäläisiä, mutta merkityksellisin kulttuurinen asia siellä on etnisyys nimeltään latgallit. Alueella on vahva oma identiteettinsä, ja paikallista murretta kutsutaan latgallin kieleksi. Alue on ollut aiemmin paljon Puolan ja Liettuan alaisuudessa, mistä muistona valtauskonto on luterilaisuuden sijasta roomalais-katolisuus.

Yhtenä matkustelumme kiinnostuksen kohteina ovat luonnollisesti vaatekaupat. Kansainväliset halpisketjut ovat ehtineet levittäytyä Latviankin suurempien kaupunkien kauppakeskuksiin, mutta kauppakaduilla oli tarjolla pääosin laadukkaita kotimaisia ja puolalaisia vaatteita, joista Sini teki jonkun verran löytöjä – minut oli asetettu osin omaehtoiseen mekonostokieltoon. Daugavpilsissä oli näiden lisäksi joitakin venäläisiä tuotemerkkejä. Sukkatuotteiden ilmoitettiin olevan varsin yleiseen baltialaiseen tapaan italialaisia.

Daugavpilsin edustalla on Suomenlinnaa muistuttava laaja linnoitusalue. Siellä sijaitsee kaupungin

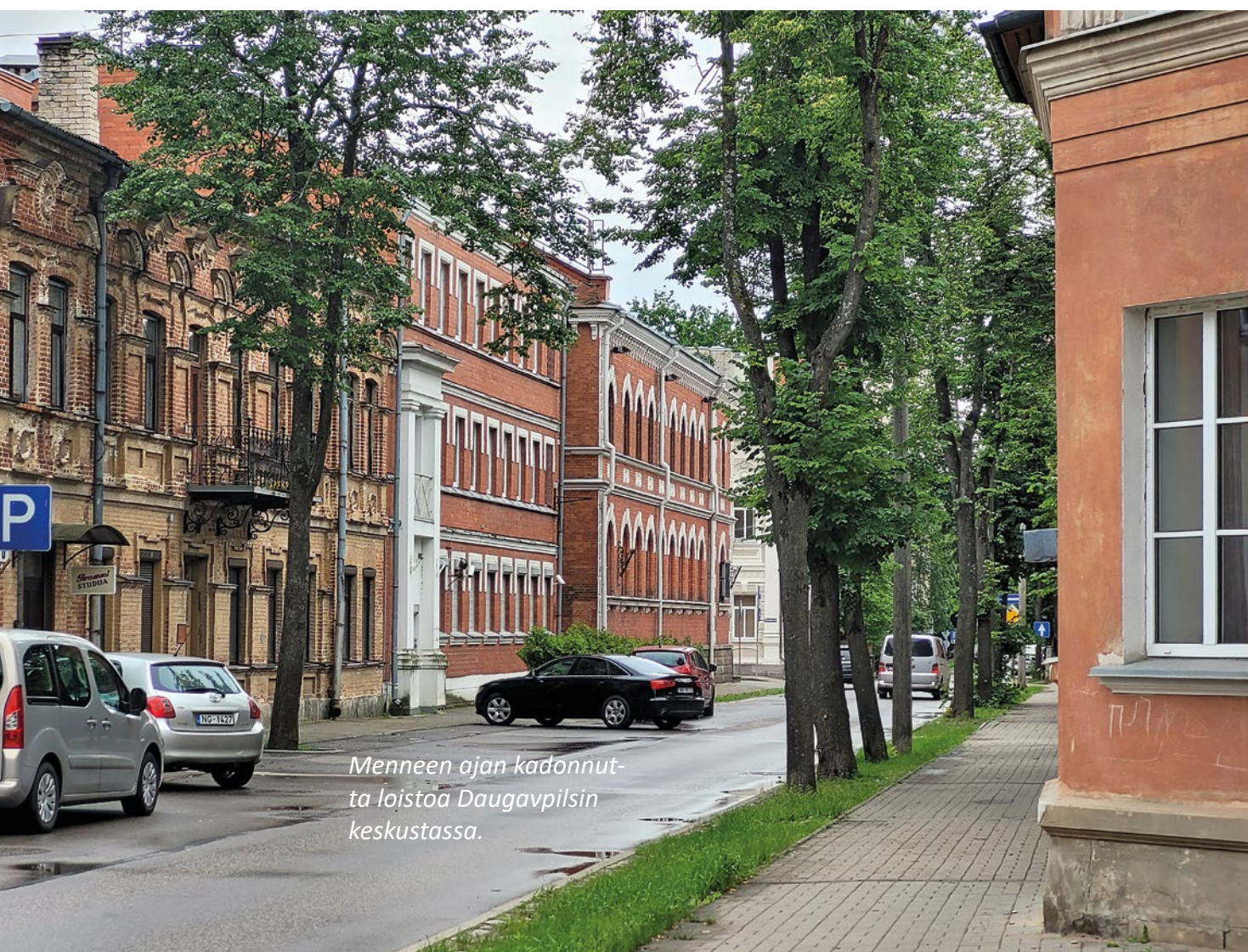
Syntymäpäiväkakku tarjoiltiin talon puolesta.

suuren pojan, modernin taiteilijan Mark Rothkon (alun perin Markus Yakovlevich Rothkowitz, latviaksi Marks Rotko) nimeä kantava taidemuseo. Juutalaisen Rothkon perhe muutti Amerikkaan Ensimmäisen maailmansodan alla, osasyynä todennäköisesti alueella raivonneet pogromit. Näyttelyssä oli jonkin verran Rothkon nuoruuden aikaisia ja kypsemmän vaiheen pelkistettyjä töitä. Muissa osastoissa saatoimme nähdä laajan katsauksen muuhun latvialaiseen kuvataiteeseen.

Juutalaiset ovat olleet merkittävä väestöryhmä Latgallin alueella. Juutalainen perintö näkyy ennen kaikkea pienessä Rēzeknen kaupungissa.

Menopeli Krustpilsin linnan pihassa

Menneen ajan kadonnutta loistoa Daugavpilsin keskustassa.

Sini ja Rothkon nuoruuden teosten äärellä.

Tsaarinaikaisten pogromien aikana juutalaisilta kiellettiin asuminen valtaosassa kyliä, ja heitä pakautui kaupunkiin niin, että väestöstä jopa 90 % oli jossain vaiheessa juutalaisia. Holokaustissa heistä tuhottiin suurin osa, joten heitä on nykyään vain murto-osa aiemmasta. Kaupungissa on edelleen toimiva puinen synagoga vuodelta 1845 – ainoa,

joka on jäljellä yhdestätoista siellä olleesta. Valitettavasti rakennus oli suljettu käyntimme aikana.

Sodan jälkeen latgallit saivat vuorostaan kokea etnisen vainon neuvostohallinnon kyydittäessä erityisesti heitä suurin määrin Siperiaan. Kyydityksistä kärsivät toki muutkin latvialaiset ja niitä muistellaan yhä kaikkialla maassa. Saapumispäivänämme

Rēzeknen juutalaiskortteleita, synagoga vihreä rakennus vasemmalla ja juutalaismuseo oikealla.

Rēzeknen juutalaiskortteleiden alueella oli seinissä kuvia muistona menneen ajan elämästä.

17.6. liputettiin kyyditysten muistoksi, ja talojen edessä oli kenkärivipatsaita muistuttamassa äkillisistä lähdöistä.

Sini oli muistanut varoitukseni olla kävelemättä käsikkäin Kaakkois-Latviassa. Hän piti silti

sateenkaarisateenvarjoa, jolle olikin runsaasti käyttöä sateisina Juhannuksen aluspäivinä. Rēzeknessä törmäsimme kuitenkin sateenkaarisateenvarjoa käyttävään nuoreen naiseen – muillakin ihmisillä näytti olevan uskallusta vastustaa nykyajan vainoja.

Kenkärivistö muistona kyyditysten alkamisesta 17.6.21941 asunnon edustalla Cēsiksen keskustassa.

Nainen ratissa - En kvinna bakom ratten

Teksti ja kuvat: Yvonne

Luin jostain, että "Retro Drag Show Lahes 3.5.". Joten ei muuta kuin aamulla sotamaalaus naamariin ja baanalle.

Kahden pysähdyksen taktiikalla ensin Mäntsälän leipomoon ostamaan toscapiirakkaa ja matka jatkuu. Sitten huoltsikalle, ei täyttämään tankkia vaan tyhjentämään.

Perillä huomasin pienen kirjoitusvirheen, se olikin "Retro Truck Show Lahes 3.5" eli veteraani kuorma-auto näyttely, utställning av veteranlastbilar i Lahtis. Vaikeita nämä vieraskieliset nimet ja tekstit, joilla ei ole mitään kytköstä Suomen maantietoon tai historiaan.

Joten olin siis ainoa kuningatar paikalla. Valtavan hyvä tilaisuus tepastella korkokengissä ja saumasukissa ilahduttamassa sinimustia rekkamiehiä.

Perillä oli minun lisäksi muitakin vanhuksia, nimittäin kuvissa olevia hyvännäköisiä autovanhuksia. Tässä sitten piti kiipeillä ilman, että sukkanauhat ja pikkupöksyt vilahtavat.

Näyttelyn jälkeen kävin ilahduttamassa tavallisia lahtelaisia Kariston ostoskeskuksessa, kolmessa Prismassa, parissa Alkon myymälässä ja Rajamarketissa. Joten nyt on vessapaperia joksikin aikaa.

Lopuksi alkoi nälkä kurnia ja kävin Hollolan Matkakeidas-huoltsikassa syömässä noutopöydässä. Olen käynyt siellä aikaisemminkin, kun olen "ajellut hameessa Hämeessä".

Varsin onnistunut päivä, kun tylsät kaksilahkeiset housut joutui pukemaan vasta seuraavana aamuna.

p.s. Otsikko tosin on väärä, enhän minä päässyt rattiin vaan autot olivat lukittuja.

Paljon ovat kuorma-autot vuosikymmenten aikana kehittyneet. Kuvassa Sibbolaisen Nybergin Volvo F88 ohjaamo. Kovin on mukavuudet vähissä nykypäivän verrattuna.

Kesägallup

Kuvat: Anukatariina ja Ia

DwC:n jäsenlehden toimitus järjesti pienen kyselyn kesätunnelmista, johon vastasikin ilahduttava määrä kesäneitoja.

Mikä on ollut kesäsi kohokohta?

Sari: Englannin matka

Tuula Marika: Pride-viikon DwC kahvi-ilta

Milka: Helsinki Pride

ViolettePourpre: Olla päivittäin aito oma itseni, Nummi- ja Puntala-rock

Milla: Loma, jokainen kerta uimassa meressä

Minna 44: Aurinko ja uiminen kun tuli lämpimät kelit

MissSandyCyan: Kotka Pride 2025

SandraTV: Yksi ihana kohtaaminen.

Julia: Matka Helsinkiin. Kesäkaupunki yllätti pitkää aikaa positiivisesti. 😊

Josefin: Pidin lähes kokonaisen päivän himassa pu-
keutuneena.

Hélène: Duran Duranin keikka Tampereella 3.6.

Kim: Perhosluola (= Sateenkaari-Discordin crossd-
resser-chat)

Susanna: Lämpö ja valo

Orion: Kouvolan lakritsin syöminen

Katja: En osaa sano yhtä erityistä kohokohtaa. Monia mukavia hetkiä.

Marjo: Lämpö

Regina Ihanat hetket jolloin tuuli heilutteli kesäme-
kon helmoja

Margot: Ehkä se on ollut purjehdusmatka yhdessä kumppanin kanssa. Aurinkoa, tyyntä ja tuulta,

kaikkea sopivasti ja lopulta saimme vielä sadettakin oikein kunnolla. "Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå "...(Evert Taube)

Ia: Pride-marssiin osallistuminen

Mikä on ollut kesäsi "naisen työ"?

Sari: Parvekekukat

Tuula Marika: Lastenlasten kanssa puuhailu mökillä, jo 2kk

Milka: Helsinki Pride –marssi

Milla: Kokonaiset kaksiviikkoa melkein yhtä putkea sain ilmentää itseäni naisena. Se oli ihanaa, ei käynyt työstä.

Minna 44: Mökkinäisen elämä. 24/7

MissSandyCyan: Kävellä pari tuntia tolppa korkosilla Platform bootseilla nurmikko alueella.

SandraTV: Hyvin onnistunut meikkaus.

Julia: Ostin ison kasan meikkejä, ensimmäiseni, ja olen opetellut käyttämään niitä. Lopputulos lähinnä naurattaa, mutta kovan opetteluun kautta uskon oppivani paremmaksi.

Josefin: Ostin festareilla hiuskoristeen minkä pidin päällä kavereitten nähden.

Hélène: Työskentely toimistolla naismoodissa

Kim: Lakatut varpaankynnet

Susanna: Se on valitettavasti jäänyt tältä kesältä vielä suorittamatta

Orion: Kotityöt

Katja: Ei ole olemassa miesten tai naisten töitä, on vain töitä :)

Regina: Kukkien hoito omassa pihassa ♡

Margot: Kesän naisen työ on ollut ehdottomasti yhteinen matka kumppanin ja tuttavapariskunnan kanssa Turun-saaristoon. Naisentyö siksi, että silloin levitin mekossa DwC:n viestiä Saaristotien matkailukohteissa monen päivän ajan keskellä vilkainta sesonkia.

Tämän kesän rusketusraitasi?

Tuula Marika: Ei enää uskalla, jo kerran syöpä

Milka: Pohkeet

ViolettePourpre: Stayuppien ja rintsikoiden rajat

Minna 44: Rajaton

MissSandyCyan: Enemmänkin "ristikko" kun verkopaita jätti olkapäihin "rusketusristikot" :)

SandraTV: Aika pieniä.

Julia: Tosi huonot rusketusraidot. T-paidan ja käärittyjen farkut lahkeiden rajat näkyvät.

Josefin: Ihan perus.

Hélène: Ei ole semmoisia

Kim: Vaaleahko

Susanna: Raidaton

Orion: Ei ole

Katja: kellon aiheuttama raita ranteessa

Marjo: Normaali rusketus

Regina: Vähäiset, en juuri ota aurinkoa.

Margot: Pyrin ottamaan aurinkoa aika maltillisesti ja käytän yleensä uimamekkoa, joten raidat ovat kyllä aika häveliäät

Mekko, hame vai shortsit kesäkuumaan säähän?

Sari: Kukkamekko

Tuula Marika: Hellemekko

Milka: Shortsit

ViolettePourpre: Mekko

Milla: 1. Mekko, hyvä 2. farkkushortsit

Minna 44: Pikkarit

MissSandyCyan: Nyyh, ei pupuasua vaihtoehtoa :(

SandraTV: Mekko.

Julia: Mekko, väljä sellainen, puhaltaa ihanasti läpi.

Josefin: Mekko

Hélène: Mekko

Kim: Mekko

Susanna: Kaikki käy, kunhan on vilpoista

Orion: Shortsit

Katja: kaikki käy, riippuu niin tilanteesta

Marjo: Hame

Regina: Mekko tai hame aina kun voi

Margot: Ilmavaa kesämekkoa ei voita helteellä mikään. Ja jos mekko on kukallinen, niin aina parempi.

Ia: Shortsit tai hame

Sukkahousut ja helle?

Sari: Ei pysty

Tuula Marika: Paljaat sääret

Milka: Apua

ViolettePourpre: On tullut pidettyä, ettei koivet pala

Milla: Ohuet sukkahousut toimii

Minna 44: Ei todellakaan

MissSandyCyan: Pupuasu

SandraTV: Ei.

Julia: Ei tarvetta, hiostuttaa hieman liikaa.

Josefin: Kyllä mä vään sukkiksista tykkään.

Hélène: Huono yhdistelmä

Kim: Stayup

Susanna: Mitäpä nainen ei tekisi kauneuden tähden.

Orion: En käytä

Katja: Ei kiitos

Marjo: Sukkahousut jää välillä kuumalla pois

Regina: Sukkahousuista en luovu ilman tappelua, suuri rakkaus ollut "pikkutyöstä" asti 💕

Margot: Kamala yhdistelmä. Jo pelkkä ajatus saa tuskanhien kohoamaan otsalle.

Ia: Kyllä, jos on jokin virallisempi juhla.

Lempipaikkasi jäätelönsyönnille?

Sari: Terde

Tuula Marika: Heinolan satama

Milka: Jäätelökojun ympäristö

ViolettePourpre: Kotona

Milla: Riippumatto

Minna 44: Oma sohva

MissSandyCyan: Rannassa istuskellen.

SandraTV: Ulkona, kaupan penkillä.

Julia: Oma terassi

Josefin: Puistossa

Hélène: Missä vain

Kim: Piha

Susanna: Uimaranta

Orion: Nojatuoli

Katja: missä vain, missä on mukavaa seuraa

Marjo: Veden äärellä

Regina: Mikä tahansa ranta

Margot: Kotipiikan hiekkalaatikko

Ia: Oma terassi

Lempijanojuomasi?

Sari: Vesi

Tuula Marika: Appelsiini cola

Milka: Kivennäisvesi

ViolettePourpre: Coca-Cola original

Milla: Kokis Zero

Minna 44: Kuplavesi

MissSandyCyan: Päärynä Trip

SandraTV: Vesi tai kahvi.

Julia: Blanc -olut.

Josefin: Olut

Hélène: Vaalea lager

Kim: Valkkari

Susanna: Vesi

Orion: Limsa

Katja: kivennäisvesi

Marjo: Vesi

Regina: Lähdevesi...tai kylmä kuohuviini

Margot: Lasillinen kylmää ranskalaista roseeta ja merisää.

Ia: Pepsi Max :D

Lempiterassisi, jossa nautit/nauttisit sen?

Sari: Oma terde

Tuula Marika: Tyyrpuuri Heinolassa

Milka: Uusi lempiterassi hakusessa

ViolettePourpre: Oman mökin terassi 600 km:n päässä

Minna 44: Oman mökin terassi

MissSandyCyan: Kotona

SandraTV: Kotona.

Julia: Oma terassi, mekkopäällä, auringonpaisteessa

Josefin: Storyville

Hélène: Sellon kesäterassi

Kim: Mökki

Susanna: Hki Sokos kattoterassi

Orion: Ei ole

Katja: kotona parvekkeella

Marjo: Mökin terassi

Regina: Taas mennään veden äärelle nauttimaan

Margot: Nauvon venesatamassa on useitakin kivoja terasseja, joilla voi nauttia auringosta ja katsella sataman tapahtumia. L Éscale tietysti, jos haluan oikein kovasti tulla nähdyksi.

Ia: Oma

Toiveesi tulevalle kesälle?

Sari: Keikkoja

Tuula Marika: Enemmän ystävien tapaamisia

Milka: Iloa ja rakkautta

ViolettePourpre: Kesäromanssi

Milla: Pikkasen viileämpää kiitos. Tekotissit, tumma peruukki ja +30C on vaikea yhdistelmä.

Minna 44: Oikein pitkä kesä

MissSandyCyan: Viilempiä kelejä niin jaksaa tällännen nahka-asuissa viihtyvään laittautua useammin :)

SandraTV: Vähemmän hellettä.

Julia: Itselle ja kaikille läheisille hyväksyntää, avoimuutta, terveyttä ja ihania yhteisiä hetkiä.

Josefin: Lisää rohkeutta

Hélène: Lämmin elokuu

Kim: Ole oma itsesi!

Susanna: Jos vaikka sen naisen työn saisi tehtyä.

Orion: Kesätöitä, lepoa ja drag kingejä

Katja: Sopivassa tasapainossa työtä ja vapaa-aikaa

Marjo: Lämmintä

Regina: Ihan vähän kevyempi helle, hyvää kesää kaikille ihanille naisille, ja toki myös miehille. ♡
🌻🌻

Margot: Aurinkoa ja keveitä tuulia vielä pitkälle syksyyn

Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n sääntömääräiseen syyskokoukseen 2025

Aika: Lauantaina 27.9.2025 klo 13.00

Paikka: Maalaishotelli Morva, Morvantie 189,
42140 Juokslahti

Etäyhteys (Google Meets) ennakoon ilmoittautu-
neille jäsenille (27.9.2025 klo 12.00 mennessä säh-
köpostilla osoitteeseen dwc@dreamwearclub.net)

*"Jäsenet voivat osallistua yhdistyksen kokoukseen sähköisen viestiyhteyden välityksellä. Tällaisella yhteydenvälityksellä ei kuitenkaan voi osallistua suljettuun lippuäänestykseen. Mahdollisuudesta sähköiseen osallistumiseen on ilmoitettava kokous-
kutsussa ja hallitus voi vaatia tällaisesta osallistu-
misesta ennakoilmoittautumisen."*

- 1§ Kokouksen avaaminen
- 2§ Kokouksen puheenjohtajan valinta
- 3§ Kokouksen sihteerin, kahden äänenlaskijan sekä kahden pöytäkirjantarkastajan valitseminen
- 4§ Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus. Päätetään samalla, voivatko muut kuin yhdistyksen jäsenet osallistua kokoukseen.
- 5§ Kokouksen työjärjestys
"Syyskokouksen tehtävänä on valita yhdistyksen hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle, kaksi toiminnantarkastajaa ja heille yksi varahenkilö. Syyskokous valitsee hallituksen puheenjohtajan. Syyskokous päättää seuraavan vuoden toimintasuunnitelmasta, talousarviosta ja jäsenmaksusta."
- 6§ Yhdistyksen toimintasuunnitelma vuodelle 2026

- 7§ Jäsenmaksu ja talousarvio vuodelle 2026
- 8§ Kunniajäsenien valinta
- 9§ Valitaan yhdistyksen puheenjohtaja kaudelle syyskokous 2025 - syyskokous 2026

Puheenjohtajaehdokkaat tulee ilmoittaa ehdolle asettamisestaan 27.9.2025 klo 12.00 mennessä sähköpostilla osoitteeseen dwc@dreamwearclub.net tai paikan päällä yhdistyksen puheenjohtajalle. Puheenjohtajaehdokkaat tulisi olla valmiita esittäytymään. Äänestys tarvittaessa.

"Sähköisen viestiyhteyden välityksellä ei voi osallistua suljettuun lippuäänestykseen. Yhdistyksen kokouksissa puheoikeus on kaikilla jäsenryhmillä, mutta äänioikeus ainoastaan varsinaisilla ja kunniajäsenillä."

"Yhdistyksen asioita hoitaa sen hallitus, johon kuuluu yhdistyksen kokouksen valitsema puheenjohtaja ja viisi varsinaista jäsentä."

Hallituksen jäsenet valitaan kahdeksi vuodeksi siten, että joka vuosi puolet jäsenistä on erovuorossa. Puheenjohtajuus kestää vuoden.

Hallituksen toimikausi alkaa, kun sen valitun kokouksen pöytäkirja on vahvistettu.

Hallitus valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan, sihteerin, taloudenhoitajan sekä muut tarvittavat toimihenkilöt.”

- 10§ Valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle kaksivuotiskaudelle syyskokous 2025 - syyskokous 2027

Erovuorossa ovat Sini-Tuulia Lehtinen (läheisjäsen) ja Yvonne Lind. Hallituksessa jatkaa toiselle kaudelle (2025–2026) la, Milka ja Susanna.

”Yhden hallituksen jäsenistä tulee olla yhdistyksen läheisjäsenen joukosta valittava läheisjäsen. Hänen tehtävänsä hallituksessa on edustaa yhdistyksen läheisjäseniä. Mikäli ehdokkaaksi ei ole saatavilla yhtäkään läheisjäsentä, valitaan yhdelle hallituksen jäsenelle tehtäväksi läheisjäseniin yhteyden pitäminen.”

- 11§ Valitaan kaksi toiminnantarkastajaa sekä yksi toiminnantarkastajan varahenkilö vuodelle 2026

Yhdistyksen tilikausi on kalenterivuosi.

- 12§ Valitaan yhdistyksen edustajat Seta:n edustajakokoukseen (4 hlöä) sekä edustaja ja hänen varahenkilönsä Setan valtuuston kokoukseen.

Seta järjestää jäsenjärjestöjen kokousedustajille kokousinfotilaisuuden, jossa edustajakokousasioista ja vaikuttamismahdollisuuksista kerrotaan. Miten kokouksessa voi vaikuttaa ja mistä siellä päätetään? Kokousinfo ja kokousasiakirjojen esittely: toimintasunnitelma ja talousarvio, kannanoton esittely. Hakeminen Setan hallitukseen.

- 13§ Muut henkilövalinnat

Dreamwear Club -lehden toimituskunta sekä vertaistukea tarjoavat paikkakuntien emännät.

- 14§ Vuoden 2026 tapaamisten ajankohdat

- 15§ Muut esille tulevat asiat

- 16§ Ilmoitusasiat

- 17§ Kokouksen päättäminen

Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n syystapaamiseen 2025

Tervetuloa Dreamwear Club DwC ry:n syystapaamiseen pe 26 – su 28.9.2025!

Paikka: Maalaishotelli Morva

Osoite: Morvantie 189, 42140 Juokslahti (Helsinki 3 h, Tampere 1,5 h, Jyväskylä 40 min.)

Lisätiedot: morva.fi, puh. +358 40 828 2581, info@morva.fi

Koko tila on yhdistyksen käytössä.

Tapaamiseen voivat osallistua Dreamwear Club DwC ry:n jäsenet avec.

Ilmoittautuminen

Ilmoittautuminen, huonevaraukset ja ruokavaraukset torstaihin 17.9.2025 klo 16.00 mennessä nettilomakkeen kautta: <https://tinyurl.com/5h2nbc6c>

Päivitykset ohjelmaan ja lisätietoja:

[dreamwearclub.net / Ryhmät / DwC-viestit jäsenille]

DwC:n syystapaamisen 2025 ohjelma:

Pe 26.9.2025

14.00 Ilmoittautuminen alkaa

Tarjolla kahvia, teetä ja suolaista

17.30–18.30 Buffet-illallinen

19.00– Discover the Lady within you!

Yksilölliset meikkaus- ja stailauspalvelut

Tiina Demus

@ms.lademus @lady.within

”Hatutusta”

Tuo mukaasi joku hattu, ihan millainen vain alkaen hiihtopiposta juhlahattuun.

Live-karaoke ja yhteislaulua Anukatariinan tahdit-tamana.

la 27.9.2025

07.00–10.00 Aamusauna

8.00–10.00 Aamiainen

09.00–14.00 Meikkaus

Hinta 25,00 €/meikki

Jyväskylän koulutuskuntayhtymä Gadian hius- ja kauneudenhoitoalan opiskelijat

10.00–11.00 Puolisoille varattu tila vertaistapaamista varten.

11.00–12.00 Hallituksen kokous

12.30–13.00 Keittolounas

13.00–14.30 Syyskokous

Ks. eri kokouskutsu.

14.30–15.00 Kahvi

15.00–16.30 Raamatun monet sukupuolet

Teologi Martti Nissinen, Vanhan testamentin eksegetiikan professori, Helsingin yliopisto (etäyhteydellä), sekä syventävänä keskustelun johdattajana Anukatariina

16.30–17.00 Kysely sateenkaarinäkökulmasta työpaikkojen ja oppilaitosten tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelmissa, väliraportti Anukatariina

18.00 Illallinen

19.30 PopGone’s Duo Coverband

su 28.9.2025

8.00–10.00 Aamiainen

12.00 Huoneiden luovutus viimeistään

Muutokset mahdollisia

PopGone’s Duo Coverband

Hinnat

Hotellihuoneet

- 1 h huone 109 €/vrk.
- 2 h huone 139 €/vrk
- 4 h huone 189 €/vrk

Huoneen hinta sisältää aamiaisen, liinavaatteet, pyyhkeet sekä saunan käytön.

Rantamökki

- 4 henkilölle 160 €/vrk
- 6 henkilölle 180 €/vrk.
Sisältää liinavaatteet ja pyyhkeet
- Mahdollisuus aamiaiseen, 14 €/henkilö

Asuntovaunupaikka

- 28 €/vrk. (enintään. 4 henkilöä)
Sisältää sähkön ja suihkun käytön.
- Mahdollisuus aamiaiseen, 14 €/henkilö

Perjantain ruokapaketti

- 30 €/henkilö
- Tulokahvi ja suolainen, Buffet-illallinen

Lauantain ruokapaketti

- 50 €/henkilö
- Kevyt keittolounas, kahvit sekä Buffet-illallinen
Yksittäisiä tarjoiluja ostettavissa erikseen.

Meikkaus

- 25 €, maksetaan käteisellä paikan päällä.

Ohjelmamaksu

- 10 €, maksetaan Yvonnelle käteisenä paikan päällä, tasaraha toivotaan.

Tervetuloa tiistaina 23.9. kenkäostoksille Bellissimaan klo 16–19!

Osoite: Vanha viertotie 20, 00350 Helsinki.

Tarjolla on isoja naistenkenkiä kokoon 46 asti – ja paljon valikoimaa! Uusi varastomyymälä on tilava, kengät ovat hyvin esillä ja oikean koon löytäminen on helppoa.

Kauppiassiskokset ovat luvanneet meille oman erikoistarjouksen tähän iltaan: 15% normaalihintaisista kengistä! Tarjous on voimassa vain paikan päällä tässä tilaisuudessamme.

Tämä on yksityinen tilaisuus vain DwC:n ystäville.

Voit kurkata valikoimaa etukäteen osoitteessa bellissima.fi.

Samana iltana atketaan tuttuun tapaan DwC:n kahvi-illan merkeissä klo 19–21 Setan tiloissa: Haapaniemenkatu 7–9, Meritorni, Merihaka.

Rajoitetulle määrälle osallistujia on tarjolla kyyti Bellissimasta DwC:n kahvi-iltaan Merihaassa.

Tervetuloa! ❤️

